

İBRAHİM YOLALAN

KARMAŞA

çağılıtsı durulunca sesimin
yüzümü denizlere saklayıp
cinneti çağırın
bir sır edindim gizlice

zannettim
kelebek mezarlığıdır kalbim
dokunurum ben her serinliğe

oysa
mahyalara gerilen
gri yakalı iskeletlerin
künyesinde
kâkülünden ırmaklar dökülen
bir çocuk ağlarmış

bilemedim